

Lekcja 1

Temat: Skarby w Niebie – Jesteś skarbem dla Boga!

1. Przeczytaj uważnie fragment z Pisma Świętego:

A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił (...) A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre (Rdz 1, 26-28a.31)

wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. (Rdz 2,7)

2. Zwróć uwagę:

- Bóg Ciebie zapragnął - dlatego istniejesz!
- Jesteś stworzony na "obraz Boga" - jest w Tobie pokrewieństwo duchowe z Bogiem, dlatego On nazywa Cię swoim dzieckiem.
- Jesteś "ulepiony" przez Boga - to znaczy On Cię zaplanował, pochylił się nad Tobą, nosisz na sobie odciski Jego palców = to Twoja dusza.

3. Zastanów się i odpowiedz w zeszycie:

- Dlaczego Bóg Cię stworzył?
- Czy jesteś Bogu do czegoś potrzebny?
- Czy Boże dzieło stwarzania Ciebie już się zakończyło, czy trwa nadal?

4. Pomódl się słowami Psalmu 139:

*Panie, przenikasz i znasz mnie, Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły, widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
Choć jeszcze nie ma słowa na języku: Ty, Panie, już znasz je w całości.
Ty ogarniasz mnie zewsząd i kładziesz na mnie swą rękę (...)
Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.
Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła.
I dobrze znasz moją duszę, nie tajna Ci moja istota,
kiedy w ukryciu powstawałem, utkany w głębi ziemi
Oczy Twoje widziały me czyny i wszystkie są spisane w Twej księdze;
dni określone zostały, chociaż żaden z nich [jeszcze] nie nastał.*